

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๑๒ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๔๓

ท่านอาจารย์เกิ่ง

รวมทองคำเงินถึงวันที่ ๑๑ ตุลา ได้ทองคำ ๑ กิโล ๓๔ บาท ๗๘ สตางค์ สรุปรวมทองคำและดอลลาร์เฉพาะวันที่ ๑๑ เมื่อวานนี้ ทองคำได้ ๑ บาท ๒๕ สตางค์ ดอลลาร์ได้ ๑๐ ดอลลาร์

กฐินคราวนี้จะหนักไปเรื่องทองคำ คือจะได้ทองคำโดยตรงก็ตาม เงินสดก็ตาม เราจะหมุนเข้าสู่ทองคำ คือจะซื้อทองคำเป็นส่วนมาก ส่วนที่จะแยกออกนั้น เอาส่วนปลีกย่อยอะไร ๆ นี้ หลักใหญ่จะหมุนเข้าซื้อทองคำ เช่น บัญชีกฐินทองคำ เงินสดมีเท่าไรจะหมุนเข้านั้นหมดเลย เข้าทองคำหมด เพราะเราตั้งจุดไว้สูงสำหรับทองคำ คิดดูซิสีพันกิโลนี้เป็นพื้นฐานเลยขาดไม่ได้ นอกจากนั้นยังเงินสดเราที่จะซื้อทองคำเข้าอีก อันนี้ก็ตั้งไว้เรียบร้อยแล้ว ๘๐๐ ล้าน รอจะเข้าอยู่แล้ว

ส่วน ๕๐ กว่าล้านนั้น ดังที่เคยเรียนให้ทราบแล้วว่ามันกำกึ่งกัน ระหว่างเงินหมุนเวียนเพื่อชาติไทยของเราทั่วประเทศ กับจะซื้อทองคำเข้าคลังหลวง ๕๐ กว่าล้านนี้ จึงยังไม่แน่ อันนี้เราก็เรียนให้ทราบไว้แล้วว่า แล้วแต่อันไหนที่มีความจำเป็นหนักเบาต่างกัน ซึ่งควรจะเอาเงินจำนวนนี้ไปหมุนเข้า เราก็จะเอาไปทำอย่างนั้น แต่ที่หนักหน่วงอยู่เวลานี้ ที่จิตมันฟุ้ง ๆ อยู่นั้นก็คือจะเอาเข้าคลังหลวง ซื้อทองคำ ๆ แต่เมื่อมีความจำเป็นอยู่รอบประเทศไทยของเรา ก็ต้องได้แยกเพื่อเอาไว้ จึงเรียกว่ากำกึ่ง จะไปทางไหนต่อทางไหนเราจะเป็นผู้พิจารณาเอง

เมื่อวานนี้ก็มา ๔ โรงพยาบาล เข้ามารับของจากโกดังของเรา เวนนี้ดูเหมือนมีน้อยมาก อยากจะว่าทุกวัน ๆ เลย วันมากวันน้อย ตั้งแต่หนึ่งขึ้นไป อย่างเมื่อวานนี้ก็ ๔ โรง เวลาเราไปก็ตามแต่เราจะเห็นสมควรไปโรงพยาบาลไหน กำหนดเวลาพอสมควร เพราะเราแยกไปโรงพยาบาลนั้น ไปโรงพยาบาลนี้ ไปให้สม่ำเสมอ เฉพาะอย่างยิ่งพวกที่อยู่ในที่ลำบากลำบาก ถ้าใกล้เคียงกับถนนหนทางตลาดตลาดเล เราก็เห็นว่าพออยู่ได้กันได้ เราก็ไม่ค่อยหนักแน่นมากนัก ถ้าเป็นโรงพยาบาลอยู่ลึก ๆ อย่างนี้มักจะไปอยู่ตลอด

เช่นอย่างพวกภูหลวงนี้เข้าลึกในหุบเขา นี้เราก็ซอกแซกเข้าไป ภูเรืออยู่ในกลางเขา เราก็ซอกแซกไปเป็นประจำเดือนละ แล้วก็ให้ค่าอาหารครัวคนใช้อีกเดือนละหนึ่งหมื่นเป็นประจำ นายง ก็อยู่ในหุบเขาเหมือนกัน หุบเขากว้าง ๆ เข้าไปอยู่ลึก ๆ นั้น อันนี้เราก็ให้ค่าอาหารครัวคนใช้ สองหมื่นเป็นประจำ ส่วนหนองบัวช่อใกล้กับถนน อาจจะมิวสนาอันหนึ่ง ที่แรกให้เดือนละห้าหมื่น เพราะเกี่ยวกับไฟฟ้าด้วยสามหมื่น ให้ค่า

อาหารสองหมื่น ทีนี้เห็นว่าค่าไฟฟ้าไม่มีความจำเป็นแล้ว ตัดสามหมื่นออก ยังเหลือให้เดือนละสองหมื่น นี่ก็ใกล้เคียงเหมือนกันแต่ให้เดือนละสองหมื่น รู้สึกจะเอารัตเอาเปรียบโรงพยาบาลอื่น ๆ มากไป อาจจะถูกตัดวันใดก็ได้ แล้วแต่เหตุผลของเราที่จะพิจารณา เพราะเราพิจารณาอยู่ตลอดแล้วนี้ หนักเบาแ่งไหน ๆ อันนี้ให้เป็นประจำ ที่ชอกแซกเรามักไป ชอกแซก ๆ

(ขอรบเรียนเวลา ๑๐.๐๐ น.วันนี้จะมีแขกมาพบ) โท จะให้เราเป็นอย่างนี้ก็ไม่ได้นะ มา พระอยู่ที่นี้รับแทนก็ได้นี้ ๑๐ โมงเป็นเวลาที่เราเลิกจากนี้แล้วเราทำงานอย่างอื่น นี่เขาจะคงมาจากทางโน้นสาย ๆ นายอาบนี้เป็นคน (อยู่ จ. นนทบุรี) กว่าจะมาถึงนี้เขาก็คงกะประมาณ ๔ โมงเช้า เขาจะไปเยี่ยมญาติเยี่ยมอะไรเขา นายอาบนี้เป็นคนบ้านสามผง เขาเป็นลูกศิษย์ท่านอาจารย์เก็ง

ท่านอาจารย์เก็งนี่ก็เป็นคนสามผง ลูกศิษย์องค์สำคัญของค้ำหนึ่งของหลวงปู่มั่น ท่านอาจารย์เก็งนี้แต่ก่อนท่านเป็นอุปชฌาย์ ท่านอาจารย์เก็ง อาจารย์สีลา นี้ล้วนแล้วแต่เคยเป็นอุปชฌาย์มาก่อนในฝ่ายมหานิกาย แล้วเกิดความเคารพเลื่อมใสเมื่อได้ยินได้ฟังธรรมจากหลวงปู่มั่นเราแล้ว เลยยกวัดยุติติใหม่หมดเลย อุปชฌาย์ท่านอาจารย์เก็งนี่องค์หนึ่ง ท่านอาจารย์สีลา บ้านวา อากาศอำนวยนี่องค์หนึ่ง

ท่านอาจารย์เก็งนี้อยู่บ้านสามผง ยกขบวนไปยุติติเลย ยุติติทั้งวัด ๆ อุปชฌาย์เก็งหมดทั้งวัด อุปชฌาย์สีลาอีกยกหมดทั้งวัด ยุติติใหม่ นี่เป็นลูกศิษย์องค์สำคัญของท่านองค์หนึ่ง ก็คงเป็นนิสัยวาสนาจะเกี่ยวโยงอะไรกันมากกับท่านนั้นแหละ นี่ละสายบุญสายกรรมหากเป็นมาเองนะ ท่านได้รับการอบรมกับหลวงปู่มั่นมาเต็มที่แล้ว จากนั้นท่านก็แยกออกไปนู่น ลงชลาฯ ไปทางชลาฯ เลยท่านไปตั้งวัดอะไรบางพระ นั่นท่านอาจารย์เก็งนะนั่น เหตุที่ท่านเหล่านั้นจะเข้าอกเข้าใจทางด้านธรรมปฏิบัติ ก็ท่านอาจารย์เก็งไปพักที่นั่นตั้งที่นั่น ไปอยู่หลายปีนะ บางพระ ท่านไปพักที่นั่นหลายปี แล้วแถวนี้ท่านตั้งสำนักไว้ในที่ต่าง ๆ ตามประชาชนเขาขอร้องให้สร้างวัด

ท่านเป็นพระที่จริงจังมากนะ เด็ดเดี่ยว ท่านอาจารย์เก็ง เราก็คู่กับท่านอยู่แล้ว อันนี้เราไม่ได้เห็นด้วยตาตัวเอง ได้ทราบข่าวของท่านกลายเป็นพระธาตุนะ เราเชื่อไว้ก่อนแล้วแหละ เพราะท่านจริงจังมาก ข้อวัตรปฏิบัติเคร่งครัดทางธรรมวินัย แต่เรายังไม่ได้ไปเห็นจริง ๆ ที่ว่าเป็นพระธาตุแล้วนะ เรายังไม่ไปเห็น แต่เราก็เชื่อไว้ล่วงหน้าอยู่แล้ว เพราะเชื่อปฏิบัติทางการดำเนิน ความสัตย์ความจริงของท่าน เคร่งครัดในธรรมวินัยมาก ลูกศิษย์ลูกหาอยู่ทางจังหวัดชลาฯ น้อยเมื่อไร ลูกศิษย์ลูกหาท่านอาจารย์เก็งนี้ ทั้งพระทั้งอะไรรนะ ประชาชนก็เยอะ พระก็เยอะ แล้วจากนั้นก็ต่อเนื่องกันไปเรื่อย ๆ

พระกรรมฐานเราเกี่ยวโยงกันตั้งแต่โน้นละ ตั้งแต่ท่านอาจารย์เก็งไปเป็น รู้สึกจะเป็นครั้งแรกเลย ทางฝ่ายกรรมฐานสายหลวงปู่มั่นลงไปทางเมืองชลฯ นะ มีท่านอาจารย์เก็ง จากนี้ก็องค์นั้นไป องค์นี้ไป ท่านอาจารย์เก็งเป็นหลักอยู่นั้นนาน โห้ยหลายปีนะ เราไปพบกันอยู่ที่สกลนคร ที่ท่านมาเยี่ยมหลวงปู่มั่น พบกันกับเราที่สกลนคร

ตอนนั้นท่านอยู่จังหวัดชลฯ อยู่ นะ ท่านยังไม่มา ท่านมาเยี่ยมบ้านของท่านด้วยความจำเป็น แล้วก็มาราบพ่อแม่ครูจารย์มั่นเรา ก็ได้พบกันกับเราที่สกลนคร จากนั้นท่านก็กลับไปเมืองชลฯ คือตอนนั้นท่านยังอยู่โน้น ท่านยังไม่มา ตอนแก่นี้ท่านถึงได้ย้ายมาทางสามผง ก็มามรณภาพทางนี้ โห ท่านเป็นพระเด็ดเดี่ยวมากนะ แต่เรายังไม่ได้เข้าไปดูที่สำนักของท่านบางพระ ว่าอยู่บางพระวังนั้นนะ จังหวัดชลฯ ผ่านไปผ่านมา หากไม่ได้เข้า ท่านอยู่จริง ๆ สำนักนั้นอยู่ที่ตรงไหน บอกแต่ว่าบางพระเท่านั้นแหละ ท่านอยู่นาน แล้วแฉรอบ ๆ นั้นยังมีนะ แฉสาขาออกไป

พวกพระพวกอะไรที่มารับการศึกษาจากท่าน เป็นลูกศิษย์ลูกหาของท่าน กระจายออกไป ตามเกาะตามอะไรก็มีอยู่ทางนั้นนะ เราไปอะไรเขาเลยบอก นี่สำนักนี้เราลืมนะแหละเราไปเห็นสำนัก นี่ก็ท่านอาจารย์เก็งท่านมาสร้าง พาลูกศิษย์มาสร้างที่นี้ ไม่ใช่บางพระนะ แฉนั้นแหละเป็นเกาะอะไรไม่รู้ เราก็ไปชอกแซก มันก็ดื้อเหมือนกันนั้นแหละ ไปที่นั่นที่นี้เห็นหมด ท่านเป็นพระที่น่าเคารพมาก

นี่มหาอาบนี้ แต่ก่อนเป็นมหานะ เป็นลูกศิษย์ท่านอาจารย์เก็ง แล้วท่านถวายเป็นสมเด็จมหาวิรวงศ์ ไปเป็นลูกศิษย์สมเด็จมหาวิรวงศ์เรา ลูกศิษย์อันเดียวกัน อาบนี้ก็เป็นน้องชาย ลูกอยู่ทางกรุงเทพฯ เรามาเที่ยวทางนี้ เราไปเที่ยวที่บ้านสามผง พ่อของมหาอาบนี้มาเห็น จะถูกชะตากันยังไงไม่ทราบนะ เราก็แบบเดียวกันนี้แหละ เราก็ไปองค์เดียวของเราเที่ยวกรรมฐาน ไปแฉพักที่วัดป่าสามผงนี้เป็นวัดท่านอาจารย์มั่นสร้างขึ้น วัดสามผงนี้วัดป่า เตียนนี้มันก็ลูกกลมเข้าไปแหละบ้านถึงแล้ว แต่ก่อนห่างตั้งกิโล อยู่ในดงเสื่อนะนั่นนะ เสือเข้ามาในวัด ในตอนที่เราไปนั้นก็ยังมี เพราะมันเป็นดงต่อกับดงใหญ่โน้น ยังไม่ได้ถูกทำลาย

ตอนที่เราไปเที่ยว พ.ศ.๘๗-๘๘ มั่ง เราไปเที่ยวแฉนั้น นี่แหละพ่อเลยมาถูกชะตากันยังไงไม่ทราบกับเรานะ เลยขอลูกชายทางโน้น พ่ออยู่ทางนี้ ขอถวายลูกอยู่กรุงเทพฯ อยู่ทางโน้นให้เป็นน้องชาย วังนั้นนะ มหาอาบถึงได้เป็นน้องชายมานี้ เข้าใจไหม พ่อถวายลูกอยู่กรุงเทพฯ พ่อถวายเป็นน้องชาย เราไปพักอยู่ที่นั่น

แต่ก่อนมันเป็นดงใหญ่ตรงนั้น ตอนที่เราไปป่ายังไม่ได้เปลี่ยนแปลงอะไรเลยนะ พ.ศ.๘๗-๘๘ เป็นดงธรรมชาติ ๑๐๐% วัดป่าก็เป็นวัดป่าจริง ๆ เป็นดงเสื่อ มันอยู่

ข้าง ๆ มากัดหมูในวัดก็มี พอพูดเรื่องนี้ก็มีอีตาคนหนึ่ง แกเรียนวิชาจับเสือมา เขามาเล่าให้ฟัง แกชื่อหอม เป็นลูกศิษย์ท่านเจ้าคุณอุบาลี(พระอุบาลีคุณูปมาจารย์ (สิริจันทโรจันทร) วัดบรรมนิवास กทม.) ตอนนั้นแกสึกแล้วแหละ แกมีครอบครัวอยู่ทางสามฝั่ง เขาเล่าให้ฟัง พอตีแกก็มาวัด ก็แกลูกศิษย์พระนี่ ก็ลูกศิษย์ลูกศิษย์ท่านเจ้าคุณอุบาลี มา ก็เลยถาม ทราบว่าเรียนวิชาจับเสือได้จริง ๆ เหมอ ? ก็จับบ้างแหละครับ แกก็ปิดตามหลักวิชาของเขา เขาไม่เปิดเผย

คือ วิชาถ้าพูดเปิดเผยนักเป็นการโอ้อวด วิชาไม่ขลัง เขาก็ต้องรักษาตามหลักวิชาของเขา เราก็ชอกแซกถาม นี่ละที่ว่าแกมาไล่เสือในนี้ เสือโคร่งใหญ่มันมาอยู่ข้างวัดนั้นนะ มันไม่หนี วัวปล่อยเข้าไปที่ไร มันกัดเอา ๆ แกก็เข้าไปไล่เสือ มันกลัวมากนะเสือ ๆ กลัวแกมากนะ แกเคยจับได้เสือดาวตัวหนึ่ง แกเล่าให้ฟัง ไล่เสือดาวได้เสือดาวตัวหนึ่ง แกจับได้จริง ๆ นะ กัดแกไม่เข้า นี่เรียกว่าเสือกลัวมาก อย่างนั้นแหละวิชา นี่พูดต่อหน้ากันเลย เราก็เป็นนิสัยอย่างนี้ ชอกแซก เรื่องถามนี่ละเอียดไปเลยแหละ ไม่ว่าอะไรถามแกละเอียดลออ แกบอกกว่าแกจับจริง ๆ แหละ เสือโคร่งแกจับได้ไหม ? ถ้าเจอ ก็คิดว่าจับได้ นั้น

แกว่าคิดว่าจะจับได้ ความจริงคือจับได้ว่างั้นเถอะนะ เพราะฉะนั้นแกจึงไปไล่เสือในนั้นออกหมดเลยนะ ถ้าแกไปไหนเสือแตกฮือ ๆ เลยกกลัวแกมากนะ กลัวอีตาคนนี่ ไม่ทราบเป็นยังไง นี่ละวิชา เขาเรียกวิชา เข้าตงนั้นเสือแตกหนีหมดเลย ถ้าเวลาเสือมันมากัดวัวแล้วก็บอกแก แกก็มาเข้าไปหาเลย แกไม่มีปืนผาหน้าไม้แหละ เข้าไปเฉย ๆ แต่เสือแตกฮือเลย กลัว นี่วิชาเสือ มันเหมือนกับวิชาขี่เสือ

วิชาขี่เสือนี่ขี่ได้จริง ๆ บ้านหนองแขงนี่ พวกพ่อพวกแม่ตอนเราเกิดใหม่ ๆ แกก็ยังอยู่นะ ชื่ออีตาเขาเรียกพรานป้อพรานแป้ แกเพิ่งเสีย นี่คนนี่แกเก่ง ขี่เสือเก่ง ดงนี้แกขี่เสือทั้งนั้น เขาเห็นกันทั้งบ้าน นี่แหละถ้าพูดถึงเรื่องขี่เสือแล้ว ไปที่ไหนเสือติดเหมือนหมา แปลกนะ ไปนอนอยู่กลางค้ำกลางคืน พอตื่นขึ้นมานอนในดงนะ เสือมานอนอยู่แล้วนอนอยู่ข้างคน มันเหมือนหมากับคน เสือคู้ พวกวิชาขี่เสือ ๆ คู้ วิชาไล่จับเสือนี่เสือกลัว อีตาคนนั้นเสือกลัวมาก อีตาคนนี้ก็อีตาที่บ้านอะไร อันโน้นก็ขี่เสือได้สองคน อันนี้ก็ไปที่ไหนนอนที่ไหน เสือมานอนด้วย นอนอยู่ข้างเหมือนหมา พอตื่นขึ้นมาเสือนอนอยู่แล้ว มันมานอนอยู่แต่เมื่อไร นั่นเป็นอย่างนั้น นี่เขาเรียกวิชาไสยศาสตร์ มีอยู่อย่างนั้น ใครจะไปปลบล้างไม่ได้ อันนี้ก็เห็นประจักษ์อยู่

นี่พูดถึงเรื่อง นายอาบนี่เขามีครอบครัวอยู่ทางกรุงเทพฯ เขาเป็นอาจารย์สอนทางเกษตรศาสตร์ นาน ๆ เขาก็มาเยี่ยมบ้านที่หนึ่ง พาครอบครัวมาเยี่ยมบ้านที่หนึ่ง นี่คงจะไปทางสามฝั่งแล้วกลับมา มาวัดนี้เขาก็จะกลับบ้านเขาละ ศรัทธาดี ตบหัว มาถาม

เรื่องภาวนา มันสอบเปรียญได้ถึง ๖ ประโยค พ่อแก่ว่างั้นแหละเราเรียกว่าพ่อแก่เรียนได้ ๓ ประโยค มันจะมาให้เราสอนอะไรนี้ โอ้ย สอนด้วยเถอะ หมอบเข้ามา มาตบหัวให้ ลงสุดยอดแหละ ลงกับเราสุดขีดเลย ลงทางภาคปฏิบัตินะ เพราะภาคปริยัติก็เคยอยู่ด้วยกัน เวลาภาคปฏิบัติแกไม่รู้ เรากลับเป็นครูเป็นอาจารย์ แกจึงมารู้ทีหลัง แต่แกเป็นน้องมาตั้งแต่โน้นแล้วแหละ

พูดถึงเรื่องท่านอาจารย์เก็ง ท่านไปทำประโยชน์ทางเขตเมืองชลฯ เมืองชลฯนี้มากที่สุด ดูว่าไม่ได้ไปทางระยองนะ ทราบว่าอยู่เขตเมืองชลฯ กว้างขวาง สำนักต่าง ๆ ออกจากท่านองค์เดียว มีลูกศิษย์ลูกหาไปตั้งสำนัก มีความเคารพเลื่อมใสบวชอยู่กับท่านแล้วก็แยกออกไปตั้งหลายแห่ง จนกระทั่งทุกวันนี้ นี่ท่านอาจารย์เก็ง ทราบว่าอัฐิของท่านกลายเป็นพระธาตุแล้วแต่เรายังไม่ได้ไปเห็น

แต่เราค่อนช้าจะเชื่อไว้แล้ว ถึงยังไม่เห็นก็ตาม เพราะเชื่อปฏิปทาของท่าน เป็นคนเด็ดเดี่ยวจริงจังมากทุกอย่าง คล้ายคลึงกับนิสัยพ่อแม่ครูจารย์มั่นเรา นิสัยเด็ดเดี่ยวจริง ๆ ว่าอะไรเป็นอันนั้นเลยเถียว นี่ละหลวงปู่มั่นเราเป็นอย่างนั้น เด็ดเดี่ยว ว่าอะไรเป็นอันนั้น ท่านอาจารย์เก็งก็เหมือนกัน นิสัยแบบเดียวกัน มาพบก็คุยกัน สนทนสมกันอยู่ กับท่านนะ

ตอนที่ได้คุยกันพอสมควรก็คือ ตอนที่ท่านมากราบเยี่ยมพ่อแม่ครูจารย์มั่นอยู่สกลนคร ท่านมาจากเมืองชลฯ มีลูกศิษย์ตาผ้าขาวมาคนหนึ่ง แล้วมีพระติดตามองค์เดียว เพราะท่านบอกท่านมาชั่วคราวแล้วท่านจะกลับท่านว่างั้น กลับเมืองชลฯ ก็ได้คุยกันตรงนั้นแหละ คุณลักษณะท่าทางของท่านสำคัญอยู่ จากนั้นก็ได้พบกันทางสามผงอีกทีหนึ่งนะ ตอนท่านย้ายมาแล้ว ท่านแก่แล้ว ได้พบกันที่หนึ่ง ปีท่านอยู่สามผงเป็นอุปชฌาย์ญัตติมาอยู่นั้น ท่านอาจารย์สีลาภิเสกเสียแล้ว ท่านก็เสียแล้วแหละ

ลูกศิษย์หลวงปู่มั่นนี้ โถ มีแต่องค์สำคัญ ๆ นะ ที่พวกเราทั้งหลายได้เห็นเป็นขวัญตาขวัญใจกราบไหว้บูชาอยู่ทุกวันนี้อย่างกว้างขวางก็คือ ออกจากพ่อแม่ครูจารย์มั่นทั้งนั้นเลย องค์ไหนปรากฏชื่อลือนาม ไม่ค่อยผิดพลาด ถ้าออกจากหลวงปู่มั่นจริง ๆ นะ ไม่ค่อยผิดพลาดทางด้านปฏิบัติ ข้อวัตรปฏิบัติภายนอกภายในดี เพราะท่านเอาไปจากหลักใหญ่คือพ่อแม่ครูจารย์มั่น ทุกสิ่งทุกอย่างหาที่ต้องดีไม่ได้ เราพูดจริง ๆ เรามอบถวายหมด ไม่มีอะไรเหลือแม้เม็ดดินเม็ดทรายในหัวใจของเราที่จะไม่ลงท่านนะ เราลงถึงสุดขีดเลย เพราะไปอยู่กับท่านถึง ๘ ปี ตั้งแต่วันไปอยู่ที่แรกจนกระทั่งท่านมรณภาพ หาที่ต้องดีไม่ได้เลย ไม่ว่าธรรมไม่ว่าวินัย

เพราะเราก็เรียนไปเหมือนกัน ท่านปฏิบัติไปในแง่ใดภูมิใด ผิดถูกประการใด มันก็รู้ตามหลักธรรมหลักวินัย ท่านเก็บหอมรอมริบไม่มีที่เรียกราดสาดกระจายไปไหน

เลย คือหลวงปู่มันเรา หลักธรรมหลักวินัยตรงเป้ง ๆ เลย นี่ละที่นี้ลูกศิษย์ลูกหาเข้ามา
อบรมกับท่าน ก็หลักใหญ่ดีอย่างนี้แล้ว ส่วนเล็กส่วนน้อยไปก็ต้องเอาจากหลักใหญ่ออก
ไป ๆ เวลาไปเป็นครูเป็นอาจารย์สอนใครที่ไหนจึงไม่ค่อยผิดพลาด เป็นที่แน่ใจ ๆ

ยกตัวอย่างอย่างเด่น ๆ ก็อย่างหลวงปู่แหวน ฟังซิ หลวงปู่ขาว หลวงปู่คำดี
หลวงปู่พรหม เหล่านี้มีแต่เพชรน้ำหนึ่งทั้งนั้นนะ อัฐิเป็นพระธาตุ ๆ แล้วทั้งนั้นเลย
ท่านอาจารย์กงมา องค์หนึ่งที่ปรากฏเด่นชัด หลวงปู่ตื้อองค์หนึ่ง หลวงปู่ตื้อนี้พระธาตุ
ท่านสวยงามมากจริง ๆ หลวงปู่ตื้อนี้ก็บ้านข่า บ้านข่าใกล้กับบ้านสามผง นี่ก็ลูกศิษย์
หลวงปู่เรา ไปอยู่ที่เชียงใหม่ นี่ล้วนแล้วตั้งแต่เพชรน้ำหนึ่งนะ ที่บอกมานี้ ไปอยู่ที่ไหน
ๆ ก็เป็นหลักเป็นเกณฑ์ได้ทั้งนั้น ๆ เพราะฉะนั้นหลักใหญ่จึงสำคัญมากทีเดียว

หลักใหญ่เช่นอย่างหัวหน้าคืออาจารย์ เป็นพระประเภทใด ลูกศิษย์ลูกหาออก
จากนี้ก็จะมึลวดลายอันดีงามต่อไป ถ้าเหลว ๆ ไหล ๆ ไปไหนก็เหลวไหลไปตาม ๆ กัน
หมด ถ้าว่าดีก็ขลังทางนั้นขลังทางนี้ไปเสีย แบบกิเลสค้นหาแบบส้วมแบบถ่านไปเสีย
ไม่ได้แบบทองคำทั้งแท่ง ๆ เหมือนครูอาจารย์ที่มีหลักเกณฑ์สอนไว้นะ อย่างหลวงปู่
มันนี่ทองคำทั้งแท่งละนี่ สอนตรงเป้ง ๆ เลย

นี่ละให้พี่น้องทั้งหลายฟังเอา เรื่องมรรคผลนิพพานมีคงเส้นคงวาหนาแน่นมา
ตลอดเช่นเดียวกับกิเลสที่มันคงเส้นคงวาหนาแน่นมาตลอดในหัวใจสัตว์ ผู้ที่มีความรัก
ใคร่ใฝ่ใจทางอรรถทางธรรมก็สร้างคุณงามความดี ความดีทั้งหลายก็หนาแน่นขึ้นภายใน
ใจ เช่นเดียวกับผู้ที่ใฝ่ใจในทางกิเลสความชั่วช้าลามก กิเลสก็หนาแน่นขึ้นภายในใจ
คนนั้นก็เลวลง ๆ โดยลำดับ จนกระทั่งหาสาระไม่ได้เลย เป็นเศษเป็นเดนของสัตว์โลก
ไปเลย ลงจมอยู่ในนรก นี่ก็คืออำนาจแห่งผลของการทำชั่วของตัวเอง ที่นี้ผู้ไปถึง
นิพพานก็คือผลแห่งการทำดีของตัวเอง นี่มีผลเสมอกันตลอดมา ระหว่างธรรมกับโลก
ไม่มีทางใดยิ่งหย่อนกว่ากันในทางผลที่จะให้ ที่จะได้รับจากผู้ปฏิบัติเสมอกันตลอดมา
อย่างนี้แหละ

ที่พูดเหล่านี้ก็คือ ท่านเหล่านี้เสาะแสวงหาธรรมผล ก็เจอธรรมเจอผลให้เห็น
อย่างงั้นแหละ ครูบาอาจารย์ทั้งหลายพาหา เจอมาแล้วมาสอนลูกศิษย์ ลูกศิษย์ก็ดำเนิน
ตามสด ๆ ร้อน ๆ ก็ปรากฏเป็นความดีขึ้นมาจนกระทั่งเด่น

เวลานี้ลูกศิษย์หลวงปู่มันนี่ที่อัฐิกลายเป็นพระธาตุไม่ต่ำกว่า ๑๐ องค์นะ นู่นนะ
เห็นไหม อย่างนี้ละ นี่ละหาทางใดก็เห็นอย่างนี้ละ ถ้าไม่หากก็ไม่เห็น มีอยู่เหมือนกัน ดี
ชั่วมีอยู่เหมือนกัน แล้วแต่ผู้จะไปหาเอาดีหรือเอาชั่ว ใครหาชั่วได้ชั่ววันยังค่ำ ถ้าทำ
ความชั่ววันยังค่ำ ได้ความชั่ววันยังค่ำ ผู้หาความดี หาความดีวันยังค่ำ ก็ได้ความดีวันยัง
ค่ำ ไม่มีอะไรที่จะมาตัดสิทธิ์ ไม่มีอะไรที่จะมากัดกันทำลายผลที่จะพึงได้รับการ

ปฏิบัติดีและชั่วของตนได้ ทำชั่ว-ชั่วออกตลอดเวลา ทำดี-ดีออกตลอดเวลา ดีและชั่ว
 ออกจากการกระทำของเรา การกระทำเป็นสิ่งสำคัญมากที่สุด

ท่านจึงสอน อันใดไม่ควรทำอย่าทำ บอกอย่างนั้นเลย ถ้าทำลงไปบับ ผลก็ขึ้น
 ทันที ไม่ได้ขึ้นอยู่กับใครจะลบล้างว่ามีหรือไม่มี ขึ้นอยู่กับการกระทำดีและชั่วของผู้นั้น
 เอง สำคัญอยู่ตรงนี้

ให้พากันยึดหลักนี้ไว้นะศาสนา เราอย่าไปตื่นข่าวที่กิเลสมันมาหลอกโฆษณา
 โปรประกันด่าว่าศาสนาหมตมรรคหมตผล ไม่มีอะไร ๆ มีแต่คนชั่วช้าลามกมาประกาศ
 แบบนี้นะ พระพุทธเจ้า พระสาวกอรหันต์ทั้งหลาย ประกาศตั้งแต่เรื่องดีเรื่องมรรคผล
 ทั้งนั้น ไอ้พวกกิเลสประกาศแต่เรื่องนรกอเวจีทั้งนั้น เชื่อทางไหนก็เอา เอาไปปฏิบัติ
 ศาสดาองค์เอกทุกองค์สอนแบบเดียวกัน สอนเพื่อมรรคผลนิพพาน แล้วก็ไปตามแถว
 ของท่าน พันทุกข์ไปได้ เรื่องของกิเลสเสี้ยมสอนตั้งแต่ให้ทำความชั่วช้าลามก ให้เห็นด
 เห็น้อยเมื่อย่ำในการสร้างความดี แล้วชนสัตว์ลงนรกไม่มีอ้อมอื่นเช่นเดียวกัน ให้พ
 กันจำไว้ในหัวใจของเรา

เรารับผิดชอบในหัวใจของเราทุกคนนะ ไม่มีใครรับผิดชอบได้ เทวบุตรเทวดา
 อินทร์พรหมท้าวพามหาสมุทรทะเลหลวงอะไร ไม่มีทางที่จะมารับผิดชอบชั่วของเรา
 ได้ นอกจากการกระทำของเรา เราทำอะไร นั่นละเป็นหลัก หลักชั่วหลักดีอยู่ตรงนั้น ถ้า
 ทำชั่ว-ชั่วขึ้นแล้ว ทำดี-ดีขึ้นแล้ว ไม่มีอะไรมาคิดกันได้เลย ท่านจึงว่ากรรมเป็นสำคัญ
 มาก ไม่มีอะไรเหนือกรรม กรรมคือการกระทำ ผลของกรรมจะติดกันมาพร้อมกันเลย
 ๆ

เราพูดเกี่ยวกับท่านอาจารย์เก็ง นี่เป็นลูกศิษย์องค์สำคัญของท่าน แล้วก็เกี่ยวโยง
 มาถึงครูบาอาจารย์ทั้งหลาย นี่ละการเสาะหาแสวงหาความดี ธรรมเป็นพื้นฐานแห่ง
 ความดีอยู่แล้ว กิเลสเป็นพื้นฐานแห่งความชั่วอยู่แล้ว ให้คัดให้เลือก เราเป็นผู้รับผิดชอบ
 จิตใจของเราเอง อย่าให้ลมปากของกิเลสมาเป่า มีแต่ส้วมแต่ถ่านเต็มหัวใจใช้ไม่ได้
 นะ ให้เอาธรรมเข้าชะเข้าล้างมัน ให้ทำความดี ต้องทนนะ การจะทำความดีต้องได้สู้
 กิเลสทุกระยะไปเลย ยิ่งขั้นเริ่มแรกด้วยแล้วยิ่งหนัก จะทำความดีนี้เหมือนจะลากลง
 นรกอเวจีทั้งเป็น ถ้าทำความชั่วแล้วไหลเลย ๆ เพราะกิเลสเปิดทางให้โล่งแล้ว

ที่นี้เวลาเราขัดเราฝึนมันหลายครั้งหลายหน ทางความดีก็ค่อยราบรื่นขึ้นมา ครั้น
 ต่อไปนี้ไม่ได้ทำความดีอยู่ไม่ได้นะ ทางความดีราบรื่นแล้ว วันหนึ่ง ๆ จะทำความชั่วทำ
 ไม่ได้ ทำไม่ลง นี่เวลาหนักเข้าไปเป็นอย่างนั้นนะ ความดีนี้โล่ง ๆ เลย นี่คือการเปิด
 ทางให้เรียบร้อยแล้ว ก้าวใหญ่เลย พากันจำเอา วันนี้พูดเพียงเท่านี้แหละว่าจะไม่พูด
 มากมันก็มากอยู่โดยดีแหละ เอา ให้พร

ลูกศิษย์ หลวงตาเจ้าคะ ตอนที่ลูกจิตเสื่อมตอนก่อน ฟังเทปหลวงตาทั้งวันทั้งคืน ตอนนี้น้อย ๆ ดีขึ้น

หลวงตา ก็อย่างนั้นซี ก็สอนเพื่อให้ดีขึ้น

ลูกศิษย์ ต่อไปขออนุญาตฟังเทปต่อ

หลวงตา จะมาขออนุญาตอะไรเราใส่ให้ฟังอยู่ตลอดแล้วนี่นะ มาขออนุญาตอะไร เป็นบ้าหรือ ฟังมันฟังไม่ได้เรื่องนะ คนหนึ่งใส่ให้ฟังเทป ให้ทำภาวนา ยังมาขออนุญาต (หัวเราะ) มันยังงั้นไปขออนุญาตใครอีกก็ไป ไปขออนุญาตความซี้เกียจหรือยัง

โยม มาถวายทองร่วมทำบุญอุทิศกับหลวงตาคะ ๒ บาทคะ

หลวงตา มาเรื่อย ๆ ๒-๓ บาท เออวางตรงนั้นเลย มาจากไหนกันบ้างล่ะ มาจากทางไหนบ้าง

โยม พาคณะมาจากจังหวัด เชียงใหม่ ครับหลวงตา

หลวงตา เชียงใหม่ อำเภออะไร

โยม อำเภอสารภีครับ ครูบาเชียงใหม่ที่อยู่ที่นี่ มาจากอำเภอสารภี

หลวงตา ครูบามาจากเชียงใหม่ มาอยู่ที่นี่ ว่าอยู่อำเภอสารภี ก็ทั่วประเทศไทยมาอยู่วัดนี้ทั้งนั้นนี่นะ เราจึงไม่กำหนดว่าเป็นพระภาคไหน ๆ แหะละอยู่นี้ทั้งนั้น ทุกภาคอยู่วัดป่าบ้านตาด

ลูกศิษย์ ขอโอกาสคะ ที่พ่อแม่ครูจารย์ พูดถึงท่านพระอาจารย์เก็ง ว่าลงไปทีบางพระ เมืองชลนะคะ คือป่าช้าบางพระอยู่ตรงที่สามเณร ประมัย ไปภาวนา

หลวงตา สามเณร ประมัย คงจะอยู่กับท่านละมั้ง

ลูกศิษย์ จะเป็นที่เดียวกันกับวัดของท่านอาจารย์ ไซ้ หรือเปล่า

หลวงตา ไม่ทราบอย่ามาถาม ถ้าเก่งบอกมามันถึงถูก ยังมาถามเราอีก มันอะไร เราคอยจะเอาความรู้ นี้จะมาถามเรา ให้ความรู้อีก มันฟังไม่ได้ เราจำได้แต่บางพระเท่านั้น แหะละเราไม่ได้ไปดูสำนักท่าน เราก็บอกอย่างนั้นนี่นะ คือท่านอยู่บางพระท่านอยู่ที่นั่น แต่เราไม่ได้เคยเข้าไปดูสำนักท่าน ว่าท่านอยู่ตรงไหนในบางพระนั่น มีท่านนั่นแหะละ ถวายกันหมดแล้ว เรียบร้อยหมดแล้วนะ

เปิดดูข้อมูล วันต่อวัน ทันท่อเหตุการณ์ หลวงตาเทศน์ถึงเรื่องอะไร ทาง internet
www.luangta.com หรือ www.geocities.com/bantadd